

Kit gy?lölnek valójában a választás utáni tüntetések szónokai?

2018 május 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nem a gy?ztes kormány az igazi ellenségük. Nem is a tehetetlen ellenzéki politikusok.

Sok helyen lehetett olvasni, megírta a 888 is, megírta az Origo is, kés?bb meger?sítette a Századvég kutatása is, hogy a választási kudarcba beletör?dni képtelen emberek mentek tüntetni az elmúlt hetekben. Értelemszer?en egyre kevesebben, hiszen akinek normális élete van, annak nem határozza meg heteken át a gondolatait, hogy melyik párt nyert a választáson. Természetes is, hogy egyre fogynak a tüntet?k, s?t, ha nem tévedek, újabb tüntetésr?l nincs is hír. Olvashattuk a beszámolókban, hogy a Parlamentet körülvev? él?lánc forradalmi ötletét végül nem a terrorelhárítók, nem a kommandósok, nem a készenléti rend?rök akadályozták meg, s?t, még csak nem is a kormányterror, hanem az, hogy nem voltak elegen. Nem ért körbe az él?lánc. Bár egy ideig még turisták is segítettek a tüntet?knek, vidám fényképezgetések közben néhány percre ?k is megfogták két-két tüntet? kezét és beálltak a sorba. Vagyis egyre kevesebben tüntetgettek, a végén már megmosolyogtatóan kevesen. (Tüntet?kön természetesen nem azt a hatvan-nyolcvan tomboló alkoholistát értem, akik az egyházi vezet?ket megtámadták.)

Egyvalami viszont nem változott: a szónokok névsora.

Az elmúlt egy hónapban nagyjából ugyanazokat az embereket lehetett látni kiállni a tömeg elé. Bizonyos értelemben sajnálatra méltó emberek, akikr?l egyszer?en üvölt, hogy nem a kormánnyal van az igazi bajuk, nem is az ügyetlen ellenzékkel. Ha most Vona-Gyurcsány-kormány lenne, többségük ugyanúgy ott állna, ugyanúgy élvezné azokat a kitüntetett perceket, amelyekre egész életében várt, és amelyeket sohasem kapott meg és er?sen kétséges, valaha meg fog-e még kapni az élett?l: emberek figyelnek rájuk, udvariasan még meg is tapsolják ?ket, este pedig bemehetnek egy televízióba és beszélhetnek valamir?l. Bármir?l. És ami legalább ilyen fontos: sikertelen emberekként sikeres embereket szidhatnak.

Igen, kitüntetett pillanat ez az életükben, hiszen saját vágyuk a közönség (igaz, egyre fogyó közönség) vágyával soha máskor nem kerülhet ilyen gyönyör? szimbiózisba, mint a mostani néhány hétben. Hiszen teljesen mindegy, mit mondanak a szónokok, ebben a pszichózisban a közönségnek minden tetszik. Csalódottak, kedvenc pártjuk nagyon kikapott a választáson, tüntetni akarnak, és azt megkapják. Ha a macskája nevében könyvet író aktivista azt üvöltené, a kormány be akarja vezetni, hogy a menzán hetente egyszer macskapörkölt legyen a menü, mert Németh Szilárdnak van egy hatalmas macskafarmja Uruguayban, és azt kérné az emberekt?l, hogy fogják meg egymás kezét és mondják egyszerre, hogy nem engedjük, nem engedjük, akkor feltehet?en mondanák. Vagy ha azt kérné, hogy egy közös, hatalmas nyávogással tiltakozzanak a tudatlan, Indext?l és Kálmán Olgától elzárt vidéki emberekt?l er?szakkal elvett macskákért, tiltakozzanak a nemzeti macskakisajátítási programnak csúfolt gátlástalan és szervezett macskarablás ellen, a választási vereség miatt csalódott emberek egy része egészen biztosan azt mondaná: *mijau*.

Csakhogy aztán a tüntet?k hazamennek és másnap elmennek dolgozni. A szónokok maradnak. Nekik ugyanis csak ez van.

Nézzünk néhány szónokot. A nevük teljesen mindegy, van akinek nem is tudom, utánanézni lusta vagyok, meg hát az olvasót sem biztos, hogy érdekelné, hogy hívják egészen pontosan a sajátos miniszoknyában az Erzsébet híd lábánál torkaszakadtából népdalt kiabáló (szándéka szerint énekl?) aktivistan?t. De nézhetnénk a „diákvezért”, akinek eddig egy darab eredeti gondolata nem volt. Vagy a konferansziét, aki ellen egy másik tüntet?i csoport rendkívül kulturáltan azt írta, hogy alkatilag is alkalmatlan arra, hogy népvezér legyen. A hajában mindig napszemüveget tartó – elvégre divatos, modern pedagógus –, nyelvtani hibákkal beszél? nyelvtanárt. Esetleg a Katka becenev? n?t, aki volt KDNP-s politikusnak hívatja magát, bár a Pesti Srácok szellemes cikkben írta meg, hogy soha életében nem volt politikus, pusztán csak dolgozott a KDNP egyik irodájában, talán titkárn?ként. Annyira lehet ?t volt KDNP-s politikusnak nevezni, mint mondjuk a Fidesz-frakció egyik sof?rjét fideszes politikusnak. De ? is csak mondja és mondja, Jézus és Barabás, ezt hadarja, értelme sincs, de nem baj, megtapsolják és örül.

A kormányt szidják, kicsit a bukott ellenzéki politikusokat is, de valójában ezek a szónokok mást gy?lölnek. A saját sikertelenségüket. Vagy ha kicsit fellengz?sen akarnék fogalmazni, akkor az igazi vitájuk nem Orbán Viktorral van, hanem a Teremt?jükkel. Hogy ennyi jutott nekik. Milyen jó lenne pedig boldognak lenni, kedvesnek lenni, atomfizikusnak lenni, világhír? karmesternek, orvosprofesszornak, építésznek, gólkirálynak, olimpiai hatodik helyezettnek, gazdag üzletembernek vagy jókedv? buszvezet?nek lenni, irányítani egy gyönyör? virágüzletet, ahol mindig kellemes az illat, egy szeret? férjjel gyereket nevelni, valami jó hobbitól meg?rülni, utazgatni a világban vagy a Mátrában, végignézni egy hét alatt Tarkovszkij összes filmjét!

De nem. Nekik nem ez jutott. És megint nagyon rossz lesz nekik. Mert az emberek hazamennek.

Gábor László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló